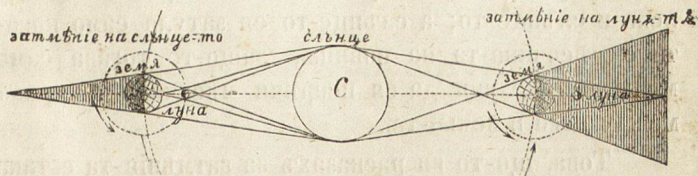

и нѣ го видимъ прѣмрѣжено, затулено; това ся казва *слънчево затмѣніе*.

Може да ся случи мѣсячина-та да ни затули съ единъ край само малко нѣщо отъ слънце-то; въ такъвъ случай ако да земемъ да гледамы прѣзъ нѣкоя чагаво или почернено стъкло, твърдѣ ясно щем видимъ, какъ ся растила сѣнка по слънце-то. По нѣкога пакъ мѣсячина-та ся случи много надалечъ отъ земѣ-тъ та не може да затули цѣло слънце-то, а само срѣдѣ-тъ му; тогава около тъмнѣ-тъ срѣдѣ на слънце-то наоколо остая свѣтълъ прѣстенъ; нѣ то трае само нѣколко секунды, и завчасъ сѣнка-та ся растеле по еднѣ-тъ странѣ, кога друга-та пакъ ся открѣе.

Може нѣкой попыта: какъ става та мѣсячина-та коя-то милліони пѣти е по-малка отъ слънце-то, може да го затули цѣло? Това лесно ще разбере всякой, като си смѣли само колко надалечъ сѣ тыи едно отъ друго. Поотстѣпѣте надалечъ отъ най-голѣмъ огънь, па си двигнѣте и испрѣчѣте прѣдъ очиты само единъ прѣстъ и вы щете видите, че малкый ви прѣстъ затуля толчавъ голѣмъ огънь. Така става и въ слънчево-то затмѣніе: мѣсячина-та колко-то и да е малка, кога-то е близу до земѣ-тъ, а далечъ отъ слънце-то, може да затули слънце-то.